

Nr 92.

Av herr **Bergqvist m. fl.**, om anslag till förstärkande av löneförmånerna åt läkare i svårbesatta läkardistrikt inom Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län.

Inom första kammaren har denna dag väckts en motion med hemställan om utredning angående läkarebristens avhjälpade i de norrländska länen. Av motiveringen till denna motion, vartill här hänvisas, framgår, att sammanlagt 15 ordinarie och 3 extra provinsialläkaretjänster i Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län stå obesatta till följd av brist på sökande. Det måste anses ofrånkomligt, att från riksdagens sida åtgärder vidtagas för att i förevarande avseende åstadkomma bättre förhållanden för framtiden. Ett definitivt ordnande av saken torde dock icke kunna ske utan en föregående utredning, vilken tager sin tid.

Emellertid äro de förhållanden, som råda på grund av denna läkarebrist, så allvarsamma, att något måste göras omedelbart för att avhjälpa bristen. Spanska sjukan torde på sin tid ha krävt långt flera offer än som skulle behöft ske, om tillgång på läkare funnits. Gång efter annan uppträda än på den ena än på den andra orten epidemier, mot vilka befolkningen står maktlös, emedan läkare icke finnes. Visserligen ha tidvis vikarier varit anställda, men dels ha dessa endast varit medicine kandidater med ringa erfarenhet, dels ha de i regeln icke stannat kvar länge utan avbrutit tjänstgöringen för att fortsätta sina studier, varför vederbörande tjänster långa tider fått vara fullständigt obesatta. På en eller annan tjänst är någon gammal pensionerad läkare anställd som vikarie, vilken icke äger den rörlighet, som är en oundgänglig förutsättning för utövändet av läkareyrket i de vidsträckta och väglösa bygderna, särskilt i lappmarken.

För att i avvaktan på definitiva åtgärder omedelbart kunna provisoriskt ordna läkarefrågan i landets nordligare delar på ett någorlunda

nöjaktigt sätt, synes bliva nödvändigt, att ett särskilt anslag ställes till medicinalstyrelsens förfogande för beredande av sådana löneförmåner åt läkare i de mest vanlottade distrikten, att kompetenta krafter kunna förvärfvas dit.

Beträffande storleken av ett sådant anslag, torde det icke böra sättas till lägre belopp än i medeltal 3,000 kronor för varje tjänst. Då 18 tjänster äro obesatta och föga utsikt finnes att med nuvarande löneförmåner få dem besatta, skulle hela det anslag, som behöves, belöpa sig till 54,000 kronor. Emellertid torde man kunna stanna vid i runt tal 50,000 kronor.

Emedan behovet är trängande och kräver skyndsamt avhjälpande, bör anslag för ändamålet anvisas redan på tilläggsstat för år 1920. Då emellertid någon tid av året förflyter, innan frågan kan avgöras av riksdagen, torde anslaget för detta år kunna sättas till ett lägre belopp, exempelvis 30,000 kronor.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville för åstadkommande av ett omedelbart provisoriskt avhjälpande av läkarebristen i Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län anvisa och ställa till kungl. medicinalstyrelsens förfogande för att av styrelsen användas till förstärkande av löneförmånerna åt läkare i svårbesatta läkaredistrikt inom nämnda län,

dels på extra stat för år 1921 ett förslagsanslag högst av 50,000 kronor,

dels på tilläggsstat för år 1920 ett förslagsanslag högst av 30,000 kr.

Stockholm den 22 januari 1920.

O. Bergqvist

J. Johansson

D. Hansén

Bernhard Rutqvist

N. J. F. Almkvist.